

hvad Mindretallet har anført i sin Betænkning. Hvad iøvrigt angaar de andre Spørgsmaal, som ere komne frem nu under denne Forhandling fra den ærede Ordførers Side, skal jeg kun sige, at det jo ikke er saa ganske rimeligt, at Udvalgets Mindretal ikke har villet bestjæftige sig med andre Ting end Kjøbenhavns Landbefæstning, eftersom det Forslag der foreligger, netop dreier sig om denne. Jeg skal heller ikke komme nærmere ind paa Flertallets Indstilling. Thi paa det svage Fundament, som det har givet i Betænkningen, har det bygget en meget omfattende Indstilling, der gaar ud paa dels at forkaste Lovforslaget og dels at gjøre Indsigelse imod de Befæstningsarbejder, der udføres uden Rigsdagens Samtykke under Privatets eller Regjeringens Vedelse. Hvad den sidste Indsigelse angaar, finder jeg heller ikke Anledning til at sige Andet, end hvad der staar i Mindretallets Betænkning. Men med Hensyn til Sagens Behandling i sin Almindelighed, navnlig af Hovedspørgsmaalet, skal jeg tillade mig at anføre et Par Ord. Det er vistnok utvivlsomt, at der i det Udvalg, som det høie Thing har nedsat til Drøftelse af Sagen, findes alle Nuancer i Anskuelserne angaaende Befæstningsvæsenet, lige fra den, der aldeles Intet vil have gjort, som anser et Befæstningsanlæg for en Ulykke og skadeligt for Landet og en Ruin for det i finansielle Henseende, og lige op til den, der anser en meget stærk permanent Befæstning af Kjøbenhavn som den eneste saliggjørende Løsning af Forsvarsproblemet. Men samtidig med, at der saaledes er en stor Nuancering i Anskuelserne, saa antager jeg det for at være temmelig givet, at der virkelig er et Flertal i Udvalget, som er enigt om at ville støtte et Forsvar i aaben Mark. Disse Medlemmer, der have denne Tanke, betragte alle Sjælland som Danmarks naturlige Fæstning og ere utvivlsomt ogsaa alle enige om, at et Forsøg bør gjøres paa at forsvare denne Fæstning i Udenværkerne, altsaa at man bør møde Fjenden under hans Landgangsforseg, men samtidig tror jeg, at den Anskuelse efterhaanden har klaret sig for dem alle, at dette ikke er nok, at for at dette Forsvar skal kunne føres med tilbørlig Energi og Kraft, og for at ikke Mislykkelsen af dette Forsvar skal være ensbetydende med, at alt videre Forsvar opgives, er det nødvendigt, at der til Støtte for dette Forsvar etableres en Reduite, som kan optage de tilbagegaaende Tropper og være til Dækning for Flaaden, for Arsenallet for Magasiner og Depotet. Saa vidt tror jeg nok, at vi kunne blive enige i det Mindste med Flertallet i Udvalget. Men det næste Spørgsmaal, der foraarsager Uenighed er

selvsølgelig, hvor denne Reduite skal være, idet som bekendt de saakaldte Sagkydige ere komne paa det Reue med, at Kjøbenhavn ikke blot er det bedste, men det eneste Sted, der kan blive valgt dertil, medens Andre anse det for urigtigt at vælge Hovedstaden dertil og formene, at det er uheldigt og fordærveligt i politisk Henseende og ødelæggende for Landet i finansielle Henseende. Det forekommer mig nu, at det Arbejde, der burde have været gjort i Udvalget var det, at de, der vare imod Kjøbenhavns Befæstning, havde søgt at paavise, hvorledes og hvor det var muligt at skabe en anden tilfredsstillende Reduite for Hær og Flaade, eller hvis de ikke stulde være i Stand dertil, de da havde, erkjendende at en sliq Befæstning var nødvendig, og at intet andet Punkt kunde paavises, opgivet deres Modstand derimod, samtidig med at de havde fastholdt, at man ved en Forhandling maatte komme til klar Kundskab om, hvorvidt det ikke indenfor den finansielle Grændse, som de ansaa for forsvarelige at følge i denne Sag, var muligt ved Kjøbenhavn at skabe en Reduite, der af Krigsbestyrelsen vel ikke ansaas for at være saa god, som man havde ønsket at faae den, men som dog kunde yde den Støtte, den Skærm, som kunde anses for forsvarelige. Dette Arbejde tror jeg, at Udvalget burde have gjort, og før dette Arbejde er udført kan Udvalgets Mindretal ikke anse Spørgsmaalet for at være tilfredsstillende modnet til, at der derom kunde gjøres en Indstilling til Thinget. Dette Arbejde har imidlertid ikke været udført. Men ligesom der fra den ærede Ordførers Side har været gjort forskjellige Henstillinger om andre Spørgsmaal end dem, der forelaa i Lovforslaget, saaledes har der ogsaa fra vor Side været reist gjentagne Opfordringer til at søge Arbejdet fremmet ad den Vej, som nu er paavist, men uden Resultat. Det er støttet paa disse Grunde, at Udvalgets Mindretal ikke har troet — hvad det for Resten mente, kunde være rigtigt og forsvareligt — at burde paa dette Standpunkt indstille Lovforslaget til Vedtagelse, men har indskrænket sig til at at henstille til Thinget om, det ikke maatte være rigtigt at vise Lovforslaget tilbage til Udvalget ved at standse den Behandling, og det er dette Forslag, som jeg her skal anbefale. Mindretallet tror, at det høie Things Vedtagelse uden bydende Nødvendighed af en Dagsorden af det Indhold, som her er foreslaaet af det ærede Flertal, saavel hos Regjeringen som hos forstandige Folk, hvortil Flertallet jo i sin Betænkning appellerer, vil fremkalde akkurat den stil modsatte Virkning af den, som det ærede Flertal tror at kunne tillægge den.